

מ"ת 26110/08/22 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד חביב קיעאן, מועתז אלקיעאן (עציר) ע"י, נהאל קיעאן, לואי קיעאן (עציר) ע"י, ראטב אלקיעאן, סמאח קיעאן (עציר) ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 26110-08-22 מדינת ישראל נ' קיעאן (עציר) ואח'

בפני
המבקשת
נגד
המשיבים

- מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
1. חביב קיעאן
2. מועתז אלקיעאן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד נאצר אלעטאונה
3. נהאל קיעאן
4. לואי קיעאן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד נאשף דרויש
5. ראטב אלקיעאן
6. סמאח קיעאן (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד עלי אבו לבן ועיסא
אבולקיעאן

החלטה ביחס למשיבים 2-6

1. זוהי בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, על רקע כתב אישום המייחס לנאשם 1 ולמשיבים 2, 3, 4 באישום הראשון - חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, הובלה ונשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק, אימים, לפי סעיף 192 לחוק, חבלה במזיד, לפי סעיף 413 לחוק, המסתייע ברכבו לפשע, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] - עבירות מיום 21.04.2022.

האישום השלישי - מייחס לנאשם 1 עבירות של רצח בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 301א(9) לחוק, הובלה ונשיאת נשק, לפי סעיף 144 לחוק, ולמשיבים 2, 5 ו-6 - למשיבים 2, 5 ו-6 - ירי מנשק חם, לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק, הובלה ונשיאת נשק, לפי סעיף 144 לחוק - עבירות מיום 21.04.2022 וכן מיום 24.05.2022.

2. עובדות כתב האישום:

האישום הראשון (מיוחס לנאשם 1, ולמשיבים 2, 3 ו-4 בלבד)

א. ביום 21.04.2022, בשעת לילה מאוחרת, נסעו וודיע (להלן: "וודיע") ובאסם אבו אלקיעאן (להלן: "באסם"), ברכבו של באסם מסוג ב.מ.וו. מ.ר. 1991330 (להלן: "הב.מ.וו."), שבאסם נוהג וודיע יושב

עמוד 1

במושב הנוסע, מכיוון רהט לחורה.

ב. בסמוך לשעה 01:24, הגיעו וודיע ובאסם למעבר צר מתחת לגשר המכונה גשר "אבו סבית" בכניסה לחורה (להלן: "המעבר"). באסם וודיע נכנסו עם רכבם למעבר, כאשר לפתע הגיע מולם בנסיעה הנאשם 1 שנהג ברכב סוואנה בצבע לבן (להלן: "הסוואנה"), וחסם את דרכו של רכב הב.מ.וו. הנאשם 1 ירד מהסוואנה שהוא חמוש באקדח, התקרב וכיוון את האקדח לעבר וודיע.

ג. וודיע ובאסם ירדו מהב.מ.וו, וודיע אמר לנאשם 1 "תירה, תירה" והחל לברוח.

ד. הנאשם 1, מיד לאחר שוודיע החל לברוח, החל לרוץ אחריו, כשהוא אחוז באקדח ומכוונו לעבר וודיע וירה לעברו ממרחק של מספר מטרים 4-6 פעמים, אך וודיע הצליח להתחמק מהקליעים.

ה. בשלב זה, חברו לנאשם 1 והמשיבים 2, 3 ו-4, שהגיעו למעבר ברכב פורד פוקס שחור (להלן: "הפורד"), כאשר **המשיב 3 נוהג, המשיב 2 יושב במושב הנוסע** ליד הנהג **והמשיב 4 יושב במושב האחורי** וחסמו את המעבר באמצעות הפורד כשהם נושאים עימם בפורד נשק מסוג שאינו ידוע למאשימה (להלן: "הנשק").

ו. וודיע הצליח לחמוק מהמשיבים, לצאת מהמעבר ולברוח לכיוון הכביש הראשי. בשלב זה, ובמהלך מנוסתו, יצא **המשיב 2** מהפורד, אמר "הנה הוא" או מילים בדומה לכך, **והחל לרוץ אחרי וודיע תוך שהוא יורה לעברו באמצעות הנשק.**

ז. במקביל, לאחר שהנאשם 1 חדל מהמרדף אחרי וודיע, ובתוך המעבר, ניגש נאשם 1 אל באסם והצמיד את האקדח לראשו. **המשיב 3 הזיז את ידו של הנאשם 1 ואמר לו שבאסם לא קשור.** הנאשם 1 הוריד את נשקו מראשו של באסם וירה כדור אחד שפגע בב.מ.וו, זאת לאחר שאמר לבאסם "יכולתי להרוג אותך, אותך אנחנו לא צריכים", או מילים בדומה לכך.

ח. באסם נכנס לרכבו וברח משם לכיוון חורה, תוך שהוא מחפש אחר וודיע.

ט. וודיע חצה את כביש 31, קפץ מעל הגדר והסתתר בוואדי של "אבו סבית" עד שבאסם מצא אותו ואסף אותו.

כתוצאה מהירי נגרם לרכבו של באסם נזק בדמות חורי קליע בפגוש הקדמי והאחורי.

המשיבים במעשיהם אלו, בצוותא חדא, נשאו נשק שלא כדין וניסו שלא כדין לפגוע בוודיע באמצעות קליע ולגרום לו לנכות או מום או חבלה חמורה, איימו על באסם בפגיעה שלא כדין בגופו, במטרה להפחידו או להקניטו, פגעו במזיד ברכבו של באסם והסתייעו ברכב לביצוע פשע.

האישום השלישי (מיוחס לנאשם 1, ולמשיבים 2, 5 ו-6 בלבד)

א. כחצי שעה לאחר האירוע המתואר באישום השני, התקבצו הנאשם 1 יחד עם אנשים רבים נוספים

שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "קבוצה א"), על הכביש ועל המדרכות בסמוך לבתיהם, כאשר מולם, במרחק של כ-50 מטרים, התקבצו ברחוב בני המשפחה של עומר (להלן: "קבוצה ב"), וביניהם אדרס אבו אלקיעאן, קטין, יליד 13.08.2005 (להלן: "המנוח").

ב. שתי הקבוצות החלו לזרוק אבנים אלה על אלה. במהלך האירוע, נעמד הנאשם 1 באמצע הכביש, שלף אקדח וירה ברצף כדורים לעבר קבוצה ב', בכוונה לגרום למותם של אנשים חברי הקבוצה, כשהוא צופה מראש כאפשרות קרובה לוודאי, את האפשרות של גרימת מוות.

ג. האחרים שהיו עם הנאשם 1, ניסו למנוע ממנו להמשיך ולירות, אחזו בגופו והזיזו אותו לצד הכביש. הנאשם 1 השתחרר מאחיזתם, חזר והתקדם באמצע הכביש, והמשיך לירות לעבר קבוצה ב'.

ד. בד בבד, **אחר** שזהותו אינה ידועה למאשימה, עמד על המדרכה במקביל לנאשם 1, וירה אף הוא מנשק לעבר קבוצה ב', בכוונה לגרום למותם של אנשים מחברי הקבוצה, כשהוא צופה מראש כאפשרות קרובה לוודאי, את האפשרות של גרימת מוות.

ה. במהלך הירי, נוצרה סכנה ממשית לקבוצה ב' ולכל האנשים באזור הסמוך. חלק מהאנשים מקבוצה ב' נאלצו להסתתר מאחורי מכוונות חונות כדי להימנע מפגיעה. כתוצאה מהירי, קליעים שנורו חדרו למכוניות ואחד הקליעים אף חדר לתוך מטבח של בית מגורים סמוך.

ו. כתוצאה מהירי שירו הנאשם 1 או האחר, נפגע המנוח מכדור שחדר לכתפו השמאלית. המנוח החל לרוץ לכיוון הבתים של קבוצה ב', אך התמוטט ונפל ארצה.

ז. המנוח פונה ברכב על ידי בני משפחתו אשר חברו לאמבולנס שפינה את המנוח לבית החולים "סורוקה", שם נקבע מותו.

ח. לאחר המתואר לעיל, חלק מחברי הקבוצות נותרו במקום, המשיבים 2, 5 ו-6 שהיו חלק מקבוצה א', עמדו ברחוב וירו כל אחד בנשק באוויר, באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם.

3. להשלמת התמונה - **ב"כ הנאשם 1** והמשיבים 3 ו-4 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לחובת הנאשם 1 בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וכן הסכים למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

באשר **למשיבים 3 ו-4** - הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. יחד עם זאת, לגישתו, קיימת חולשה ראייתית משמעותית, המצדיקה בחינת חלופת מעצר בעניינם. בתמצית, במישור העובדתי, נטען, ככל שנוגע למשיב 4 - כי אין מחלוקת, גם לגישת המאשימה, כי המשיב 4 לא ירד מהרכב, ולא החזיק נשק בידו. באשר למשיב 3 - נטען, כי גם על פי עובדות כתב האישום, המשיב לא החזיק נשק, וחלקו בכך כאשר הנאשם 1 ניגש אל באסם והצמיד את האקדח לראשו, המשיב ירד מהרכב והזיז את ידו של הנאשם 1 ואמר לו שבאסם לא קשור.

באשר למישור הראייתי - נטען, כי האירוע המתואר באישום הראשון שהתרחש לכאורה בחודש אפריל

2022, נחקר בחודש יולי 2022, דהיינו - לאחר אירוע הרצח שהתרחש בתאריך 24.05.2022. משכך, מדובר בעדויות כבושות ולא בהזדמנות הראשונה.

עוד בהקשר זה נטען, כי **אביו של וודיע** הוא אשר מסר לראשונה לחוקרים אודות האירוע בהתאם למה ששמע מבנו וודיע, והאחרון הזכיר אך ורק את הנאשם 1 כמעורב באירוע (ראה לעניין זה הודעת עומאר מיום 27.07.2022).

עוד לשיטת הסנגור, קיים קושי בסוגיית הזיהוי על ידי וודיע, שכן לדברי האחרון, כאשר שני הרכבים (הסוואנה - פורד פוקוס) חסמו את רכבו שהיה במעבר בתוך הגשר הוא כבר פרק מהרכב, כך שאין בתיאור שלו יכולת לזהות את הדמויות. מה גם, תיאורו לא מתיישב עם עדות **באסם**, שכלל לא מזכיר את משיב 2.

באשר להודעה הקולית בה נשמע באסם אומר: "עכשיו חביב (נאשם 1) ניסה לירות בוודיע" ושומעים שהוא מתנשף והוא מבוהל, ומזכיר היכן הם נמצאים - נטען, כי ראייה זו מאשרת שהתקיים אירוע בו היה מעורב חביב (נאשם 1), אמנם לא מזכיר את שמות המשיבים 3 ו-4.

עוד בהקשר זה, נטען, כי באסם דאג למחוק את כל ההודעות ממכשיר הטלפון שלו, מלבד ההודעה שסומכת עליה המאשימה. מה גם, המאשימה לא טרחה לשחזר את ההודעות שנמחקו על ידי באסם.

4. **ב"כ המשיב 2** הסכים לקיומן של ראיות. יחד עם זאת, לגישתו, קיים כרסום משמעותי, שמצדיק לבכר חלופת מעצר על פני מעצר.

ככל שנוגע לאישום הראשון - נטען, כי ההודעה הקולית שנשמעה עליה המאשימה ממכשיר הטלפון של באסם, האחרון נשמע אומר, כי מי שניסה לירות בוודיע זה חביב (הנאשם 1) ולא נשמע מזכיר את המשיב 2 כמי שהיה מעורב באירוע. בנוסף נטען, כי קיימת סתירה מהותית בין שני העדים המפלילים (באסם וודיע) - **וודיע** אומר: "באה סוואנה וחסמה אותם ואז כשחביב (הנאשם 1) ירה עם האקדח אני פרקתי מהרכב וברחתי." אחר כך, הוא אומר שכשהוא ברח, בא רכב אחר וחסם מהצד השני.

עוד נטען, כי גם בעימות שנערך בין וודיע לבין חביב (הנאשם 1), אמנם וודיע הזכיר שמשיב 2 (מועתז) היה נוכח, אבל לא טען שהוא ירד מהרכב או שהיה לו נשק.

באשר לעבירות של ירי מנשק חם והובלה ונשיאת נשק - נטען, כי כלל העדים שזיהו לכאורה את המשיב כמי שהחזיק בנשק וירה באוויר, לא נכחו בזירה בזמן הירי בפועל. אלא, הזיהוי היה לאחר צפייה בסרטון שמתעד את הקטטה, ומשכך, אין לייחס משקל כלשהו לזיהוי בנסיבות כאלה. בנוסף נטען, כי מדובר בעדים אינטרסנטים

מהפג האחר.

עוד בהקשר לסרטון נטען, כי מדובר בסרטון שמתעד קטטה בה משתתפים רבבות צעירים עם פרטי לבוש דומים. איכות הסרטון ירודה וגם התאורה במקום, שכן מדובר בשעת לילה, משכך, קיים קושי אובייקטיבי לזהות את הדמויות הנצפות בסרטון.

עוד בהקשר זה, הפנה הסנגור לעדותו של העד המפליל, ע"ת 1 - פשאר, מיום 30.05.2022, ושם, לאחר שצפה בסרטון מסר: "השני נראה כמו מועתז (המשיב 2)". עוד נטען, כי העד לא מעיד שראה נשק וירי מצד המשיב.

אשר לתמונה שהוצגה לעד והאחרון זיהה את המשיב - נטען, כי מדובר בתמונה שלא הופקה מהסרטון, ועלכן, אין לייחס משקל לזיהוי של העד.

אשר לעדות של באסם - נטען, כי באסם מוסר, כי רק אדם אחד ירה וזה חביב (הנאשם 1).

עוד נטען, כי אמנם העד בסרטון זיהה את המשיב לבוש חולצה שחורה, אך לא אומר שהיה לו נשק או ירה באוויר.

משכך, לשיטת הסנגור, מדובר בתשתית ראייתית חלשה, שמצדיקה בחינת חלופת מעצר בעניינו, וביתר שאת, בשל גילו והעדר עבר פלילי.

5. **ב"כ המשיבים 5 ו-6** - הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה. יחד עם זאת, לגישתם קיים כרסום משמעותי, שמצדיק בחינת חלופת מעצר בעניינם. בתמצית נטען, כי בחקירה מחודש מאי 2022, שהתבצעה לאחר הרצח, נגבו עדויות ממעורבים כאלה ואחרים שהיו בזירה, ואף אחד לא הזכיר את שמם של המשיבים כמי שנכחו בזירה.

באשר לסרטון שמתעד את הקטטה - נטען, כי מדובר בצילום באיכות נמוכה, שלא מאפשרת זיהוי הדמויות הנצפות בסרטון. עוד בהקשר זה נטען, כי העדים המזהים הם עדים אינטרסנטים מהפג האחר, שיש להם מניע להפליל כמה שיותר אנשים מהפג של משפחת המשיבים.

בהקשר זה, הפנו ב"כ המשיבים להודעות שנגבו מאיסמעיל אבו אלקיעאן, והאחרון הזכיר את שמות המשיבים, וחרף זאת לא נמצא ברשימת עדי התביעה, דבר המלמד על הרצון של הפג האחר להפליל כמה שיותר מעורבים ממשפחת המשיבים.

באשר לעדות באסם (ע"ת 3), אח של איסמעיל - נטען, כי באסם בחקירה הראשונה, לא זיהה את סאמח (המשיב 6).

לשאלת החוקר: איך זיהית אותו, לא רואים כלום לא רואים פנים?

ת: אני מזהה אותו לפי הליכה ומבנה גוף.

באשר להודעת מוחמד אבולקיעאן (ע"ת 2) - נטען, כי בהודעתו מיום 18.07.2022, מסר שראה את חביב (נאשם 1) יורה, ושניים אחרים שלא מזהה, ורק לשאלת החוקר מי זה ראטב (המשיב 5), הוא מפליל את המשיב 5.

לסיכום - לשיטת הסנגור, מדובר בזיהוי בעייתי, של עדים בעלי אינטרס ומניע להפליל את המשיבים כמי שהיו מעורבים באירוע המתואר בכתב האישום.

6. **ב"כ המבקשת** מנגד, טענה, כי קיימות ראיות לכאורה כנדרש לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום ללא כרסום משמעותי כנטען על ידי הסנגורים.

בתמצית נטען - בניגוד לטיעוני הסנגורים, מבדיקת מז"פ עולה שהיה ירי מצד משפחת המשיבים כלפי משפחת המתלוננים, שכן במכוניות שחנו מצד משפחת המתלוננים, נמצאו תרמילים וקליעים שפגעו הן ברכבים, אותם רכבים שהעדים סיפרו, כי הסתתרו מאחוריהם בעת הירי, והן בקיר אחד הבתים, בעוד בזירה מצד משפחת המשיבים, לא נמצאו תרמילים וקליעים המעידים על סימני ירי בצד השני.

באשר לחלקם של המשיבים - נטען, כי מצפייה בסרטון המתעד את הקטטה בזירת האירוע, היו שני שלבים של התלקחות בין שתי הקבוצות. השלב הראשון - בו נפגע המנוח, לכאורה, כתוצאה מהירי שבוצע על ידי הנאשם 1, ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, ובסמוך לאחר מכן, פונה לבית-החולים. השלב השני - כאשר חלק מחברי שתי הקבוצות, נותרו במקום, אז עמדו המשיבים ברחוב וירו באוויר.

בהקשר לשלב השני - נטען, כי העדים מזהים את המשיבים שוירים לאחר השלב הראשון במספר רב של נקודות זמן. עוד נטען, כי מדובר בעדים שהם קרובי משפחה של המשיבים ויש להם היכרות עמוקה עם המשיבים מילדות, הם שכנים, מתגוררים באותה שכונה וחלקם למדו באותו בית ספר באותה שכונה.

עוד נטען, כי במקום הייתה תאורה טובה וניתן ללמוד על כך גם מאיכות הסרטון המתעד את האירוע המתואר בכתב האישום.

עוד בהקשר זה, הפנתה המבקשת להודעות עדי התביעה 1, 2, 3, 4, 6, 7, שם הם מזהים את המשיבים בנקודות זמן שונות במספר הזדמנויות. על פי הסרטון, 14.28, נקודה 14.49, 14.39, 14.32, 17.08, 11.34, 26.30.

עוד בהקשר זה, הפנתה המבקשת להודעותיו גם של איסמעיל, שמחמת טעות לא נרשם ברשימת עדי התביעה, אולם בכתב האישום המתוקן הוסף לרשימת התביעה כעד. ומשכך, אין, בשלב זה, להתייחס להשגות הסנגורים ביחס לעד זה לאחר תיקון כתב האישום.

אשר לטענה ביחס לאישום הראשון, כי מדובר בהודעות כבושות (של וודיע ובאסם) - נטען, כי וודיע בחקירתו, כאשר נשאל מדוע לא התלונן בזמן אמת (ביום 21.04.2022), מסר הסבר מניח את הדעת, לפיו לא סיפר בהרחבה על האירוע והדמויות שהיו מלבד חביב (הנאשם 1) לאביו, כי לא רצה להחמיר את המצב, שכן באותה תקופה היה מתקיים משא ומתן לעריכת "סולחה" באמצעות השייח' סאלם, והאחרון מאשר בהודעתו, כי אכן ערך פגישות עם נציגי שני הפלגים במטרה לסיים את הסכסוך מבלי לפנות למשטרה.

עוד לשיטת המבקשת, ראיה נוספת התומכת בגרסת וודיע להתרחשות האירוע המתואר באישום הראשון, נמצא בהודעה הקולית במכשיר הטלפון שלו בסמוך לאירוע, אליה הפנו הסנגורים בטעוניהם לעיל.

עוד נטען, בנוסף להודעות באסם וודיע (ע"ת 3, 4), קיימים מחקרי תקשורת של המשיבים בסמוך לזירת האירוע (אין מיקום בגשר אבו סבית, אלא המיקום של האנטנה מכסה את כל האזור, ולא ניתן לבודד את הגשר כשלעצמו).

עוד בהקשר זה, הפנתה המבקשת לתוצרי מערכת "עין הנץ", לפיהם נצפה רכב הסוואנה שתואר על ידי העדים נוסע מכיוון צומת שוקת, בסביבות חצות, לכיוון להבים - דרום.

עוד הפנתה המבקשת לסרטונים המתעדים את השחזור שערכו וודיע ובאסם לאופן התרחשות האירוע המתואר באישום הראשון. עוד נטען, כי גם אם קיימים אי התאמות בין ההודעות שמסרו לבין השחזור, מקומן של השגות אלה להתלבן בהליך העיקרי.

עוד בהקשר זה נטען, בניגוד לדברי הסנגורים, באסם, שנהג ברכב, העיד בשחזור, כי האורות של רכב הסוואנה כן היו דולקים. כמו כן, מסרו תיאור רציף ועקבי ללא סתירות מהותיות לאופן התרחשות האירוע. עוד בהקשר זה הפנתה המבקשת לדוח מז"פ ותמונות התומכות בגרסת באסם, שכן נמצא קליע בטמבון של רכבו כתוצאה מהירי שביצע הנאשם 1 לעבר הרכב בו נהג.

משכך, לשיטת המבקשת, משהובאו ראיות לכאורה לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב

האישום, דינם להיעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

7. ההלכה היא, כי בשלב זה, בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ה-הוכחתי של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים. עוד נקבע, כי בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלות מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה.

עוד בהקשר זה, נקבע, כי אין די בשלב הלכאורי בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות, כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד.

באשר לסוגיית הזיהוי - נקבע, כי פגמים או השגות כנגד הליכי הזיהוי, הינם עניין של משקל הנקבע לפי כל נסיבות העניין במסגרת ההליך העיקרי.

8. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, לרבות העימותים בין המעורבים, וצפיתי בסרטון הרלוונטי, הנני קובע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית כנדרש לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, ללא כרסום משמעותי כנטען על ידי הסנגורים.

מסקנתי מתבקשת ביתר שאת, הואיל והשגות הסנגורים רובן ככולן, מהותן בשאלת מהימנות ואמינות גרסאות המעורבים, לרבות המשקל שיש לייחס בסוגיית הזיהוי על פי הסרטון שהוצג בפני העדים והמעורבים האחרים.

עם זאת, ולגופם של דברים, מדובר בזיהוי שנעשה על ידי עדים שהם קרובי משפחה - המשפחה המורחבת, מתגוררים בשכנות באותה השכונה, חלקם למדו באותו בית-ספר מילדות, ודי בנתונים אלה לצורך השלב הלכאורי, כדי לדחות את בקשת הסנגורים, שלא לייחס כל משקל לראיה זו.

כמו כן, גרסת המתלוננים באישום הראשון, נתמכת בראיות חיצוניות, כגון מחקרי תקשורת ואיכונים, תמונות ממערכת "עין הנץ", בדבר הימצאותם של המשיבים באזור העבירה, לרבות רכב הסוואנה שתואר על ידי המתלוננים. כמו כן, הימצאות קליע ברכב בו נסעו המתלוננים. כך הם פני הדברים בחלקם גם ביחס להימצאות המשיבים בזירת האירוע המתואר באישום השלישי, ואף ממצאים אלו מפריכים לכאורה את האליבי שמסרו המשיבים 2 ו-6, כי ביום הקטטה (24.05.2022), שהו בחתונה בטייבה וחזרו בשעה 22:30 לחורה ומיד הלכו לישון).

9. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר, נותר אפוא לבחון, בהתאם למצוות המחוקק, אם ניתן להשיג את תכלית המעצר על דרך של חלופה.

10. קובע להמשך דיון וקבלת תסקירי מעצר ליום 28.02.2023 שעה 10:00.

11. מובהר, כי אין בעצם הפניית המשיבים לקבלת תסקירי מעצר, כדי לטעת ציפיות בליבם, בשים לב למדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון לאחרונה, בעבירות נשק ושימוש בנשק.

12. הדיון יתקיים בהיוועדות חזותית - המזכירות תפעל בהתאם מול שב"ס.

עותק ההחלטה יישלח לשרות המבחן ולב"כ הצדדים.

המבקשת תדאג ליטול את חומר החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, 17.01.2023, בהעדר הצדדים.